

Men nu er det en Kendsgerning, at vore Fiskere ikke have Ruttere, og Staten har endnu aldrig villet gaa med til i nogen væsentlig Grad at støtte dem, saaledes at de kunde faa disse større Fartøjer. (Ufbrudelse). Ja, det kan være, at der er ydet en lille Understøttelse, men der trænger til at gøres ikke saa lidt mere, for at vort Fiskeri skulde kunne siges hovedsagelig at være baseret paa Rutterfiskeri. Derfor forekommer det mig, at der er Fare for, at dette kapitalistiske Selskab skal søge, som naturligt er, at begunstige Rutterfiskeriet, og om det da bliver de danske Fiskeres Selvstændighed, som gavnes ved, at dette Fiskeri vinder Udbredelse, naar det er dette Selskab, der til en vis Grad er Herre derover, det bliver et stort Spørgsmaal. Det forekommer mig, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov, saa maatte vi have Djet aabent for, at Staten maatte være villig til inden ret længe at give større Bevillinger til at udruste Fiskerne med saadanne Fartøjer, at de kunde drive dette Fiskeri, saa at de kunde faa Gavn af denne Havn. Dette forekommer mig at være noget, som man absolut bør have Djet aabent for, naar man vil paastaa at have de danske Fiskeres Vel for Øje. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen), som var den første Taler i denne Sag, og som anbefalede den varmt, sagde, at han ansaa det for rigtigt, at et Medlem her fra Hovedstaden udtalte sin Sympati for denne Sag, og han sluttede med at udtale, at dette Foretagende efter hans Mening burde støttes, fordi det var et smukt nationalt Foretagende. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at det havde været rigtigere, om han havde sagt, at det burde være et nationalt Foretagende; thi naar det er et udenlandsk Selskab, som sandsynligvis for udenlandsk Kapital starter et saadant Foretagende paa vore Kyster, tror jeg nok, at den nationale Glans gaar af det. Det er ikke den Vej, vi skulle gaa; hvis vi ville etablere nationale Foretagender til Glæde for os selv, for Befolkningen og Landet i det hele, var det vist rigtigere at gøre det selv for vore egne Penge; i saa Tilfælde kunde man med Hætte tale om nationale Bestræbelser og kalde det et nationalt Foretagende. Nu siger man: Ja, men det har vist sig Nar for Nar, at vi ikke ere i Stand til at magte denne Opgave, den ene Plan efter den anden har foreligget i Rigsdagen, og man er bleven i stedse højere Grad betænkelig ved at gaa ind paa disse dyre og omfattende Planer; det haabløse i disse Planer er blevet indlysende i stedse højere

og højere Grad, og derfor har man grebet dette Forslag. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig rigtigt nok, at efter hvad det ærede Medlem for 1sted Aants 2den Valgkreds (Trolle), som staar Koncessionsagerne meget nær, har ophøst om dette Foretagende, kan det dog ikke være saa uoverkommeligt for den danske Stat. Det ærede Medlem ophøst os om, at der allerede fra 1867 foreligger en Plan af den danske Vandbygningssdirektør Carlsen, hvori han efter det ærede Medlems Udsagn allerede den Gang hovedsagelig har tilrettelagt det Grundlag, hvorpaa Englænderne nu ønske at bygge Havnen. I alle disse Aar have vi haft dette Grundlag, og hvis det er saa godt, som det ærede Medlem siger, hvorfor i al Verden ere vi saa ikke gaaede til at benytte det selv her hjemme? Man vil vel ikke for Alvor paastaa, at det Beløb, som udtræves til Havnens Bygning, 4—5 Millioner Kroner, skulde være uoverkommeligt for den danske Stat. Naar det ikke drejer sig om større Beløb; end hvad der her er Tale om, forekommer det mig, at vi nok kunne overkomme det selv, og at vi ikke behøve at gaa til udenlandsk Kapitalister for at faa dem dertil. Det, som hidtil har stræmmet os bort — ikke mig eller mine Partifæller, men Lovgivningsmagten i det hele taget — har sandsynligvis været de langt større Beløb, som Regeringen krævede til de Planer, den har forelagt. Den Garanti, som vi skulle stille, for at det engelske Selskab i det hele taget bygger denne Havn paa Sjællands Vestkyst, er efter min Mening heller ikke saa ringe for en Havn, som den, der her er Tale om. Efter det foreliggende Lovforslag skal den jo kunne gaa til henholdsvis 182,000 og 145,000 Kroner, og i disse 100 Aar, i hvilke Koncessionen løber, vil dette altsaa, hvis vi komme til at betale det hele — hvad der efter de her faldne Udtalelser om Vanskelighederne ved Driften og Vedligeholdelsen godt kan tænkes — blive en Sum af henholdsvis 18,200,000 eller 14,500,000 Kroner, og naar disse 100 Aar ere gaaede, ejer Selskabet Havnen og kan benytte den, som det selv vil. Det forekommer mig rigtigt nok, at det ikke er den Foretagomhed, vi skulle ind paa, naar vi skulde gavne Landets Befolkning, og jeg tror nok, at vi ere i Stand til med de eksisterende Forhold for Øje at ophjælpe et af Landets vigtigste Erhverv uden at ty til udenlandsk Kapitalister. Det drejer sig dog ikke om større Beløb, synes jeg, end at det næsten er nedværdigende for os at gaa den foreflaaede Vej. Det kan godt være, at man i Almindelighed ikke generer sig for det, selv om man er nok saa national. Jeg